

Arrest

nr. 120 364 van 12 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 22 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst.

Op 9 augustus 2012 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen op 28 december 2012. Op 24 januari 2013 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest (arrestnr. 10 0633) van 9 april 2013.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, verklaarde u zich op 17 mei 2013 voor de tweede keer vluchteling en diende bijgevolg een tweede asielaanvraag in bij de

Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 23 mei 2013) en het Commissariaat-generaal (dd. 7 oktober 2013) blijkt dat u blijft bij uw verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U maakt enkele verduidelijkingen die reeds bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting aan bod kwamen.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten neer: (1) avis de recherche (opsporingsbevel), hof van Beroep van Conakry, tribunaal 1ste aanleg van Kaloum, doc nr 839 /TPI/K/2013, opgemaakt op 04/04/2013 te Conakry; (2) oproeping van gendarmerie Brigade (in uw hoofde), opgemaakt op 05/03/2013; (3) oproeping van gendarmerie Brigade (in uw hoofde), opgemaakt op 25/03/2013; (4) oproeping van gendarmerie Brigade (op naam van uw oom (M.T.D.)), opgemaakt op 08/04/2013; (5) oproeping van gendarmerie Brigade (op naam van uw oom (M.T.D.)), opgemaakt op 17/04/2013; (6) oproeping van gendarmerie Brigade (op naam van uw oom (M.T.D.)), opgemaakt op 23/04/2013; (7) brief van notaris (A.C.), opgemaakt op 27/04/2013 te Conakry met een getuigenis van uw oom (M.T.D.); (8) getuigenverklaring (handgeschreven) van uw oom (M.T.D.) en een kopie van zijn identiteitskaart; (9) getuigenverklaring (handgeschreven) van uw kennis (D.A.) en een kopie van zijn identiteitskaart; (10) getuigenverklaring (handgeschreven) van uw kennis (C.N.) en een kopie van haar identiteitskaart; (11) een getuigenverklaring (handgeschreven) van uw buurvrouw (T.K.) en een kopie van haar identiteitskaart; (12) een artikel 'Guinée: l'ONU préoccupée par l'usage excessif de la force contre des manifestations. (13) een medisch attest waarin staat geattesteerd dat u in behandeling bent voor epilepsie en waaruit blijkt dat u omwille van de medicatie meer en meer vergeet. (13) Uw advocaat legt artikels voor waaruit moet blijken dat er spanningen zijn tussen mensen van Peul en Malinke ethnie.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting bevestigd. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen en ongeloofwaardig werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

U verklaart dat u vreest dat u nog steeds wordt gezocht door uw man, (K.M.) en dat hij u zal vermoorden. (zie gehoor CGVS, p 14)

In reactie op de beslissing in uw eerste asielaanvraag verduidelijkt u dat u op uw veertiende werd uitgehuwelijkt maar dat uw toekomstige echtgenoot, alvorens effectief met u te trouwen, gedurende vijf jaar rondtrok waardoor u effectief bent getrouwd toen u negentien jaar was. (zie gehoor CGVS, dd 7/10/2013, p 3) De leeftijd waarop u trouwde werd reeds aangehaald in uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Daar werd echter uw analfabetisme aangehaald voor de door u aangehaalde tegenstrijdige leeftijden voor de leeftijd waarop u getrouwd zou zijn. Het is bijgevolg frappant dat u nogmaals dit feit aanhaalt maar dat u deze keer een andere verklaring geeft – de reis van uw toekomstig echtgenoot- voor uw tegenstrijdige verklaringen in verband met de leeftijd waarop u getrouwd zou zijn. U verduidelijkt ook dat u uit liefde getrouwd bent met (K.M.). (zie gehoor CGVS, dd 7/10/2013, p 3) Dit feit werd echter op geen enkel moment in twijfel getrokken, noch in de eerst genomen beslissing, noch bij de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Verder verklaart u, eveneens als reactie op de beslissing in uw eerste asielaanvraag, ook waarom u geen eenduidige verklaringen aflegde over uw woonplaats. U licht hierover toe dat, waar u woonde de wijk Kipé en de wijk Koporo werden gescheiden door een staat. Voor u is er dus geen verschil tussen beiden. (zie gehoor CGVS, dde 7/10/2013, p 3) Ook dit werd reeds besproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwisting waarbij het beoordeeld werd 'als een overtoollig motief, die echter geen afbreuk doet aan de overige constatering die doen besluiten tot de niet-aannemelijkheid van het asielrelaas'.

De verduidelijkingen die u gaf zijn bijgevolg overtoollig aangezien ze reeds werden besproken tijdens uw beroepsprocedure. Ze veranderen bijgevolg ook uw eerder afgelegde verklaringen niet.

Met betrekking tot de nieuwe elementen, de documenten die u voorlegde om uw tweede asielaanvraag te staven, kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt.

In de eerste plaats dient er te worden opgemerkt dat het opsporingsbevel, uitgegeven op 4 april 2013 te Conakry, met nr 839/TPI/K/2013 dat u voorlegt werd toegestuurd door uw oom, (M.T.D.). Hij heeft het bekomen via uw schoonbroer, Kolonel (S.D.). Uw schoonbroer, kolonel bij de landmacht (zie gehoor CGVS, p 7) heeft dit document kunnen onderscheppen toen hij het opmerkte in de Sûreté. U haalt het aan als bewijs dat u in Guinee wordt gezocht. Het is echter opmerkelijk dat het opsporingsbevel dateert van 4 april 2013. U bent immers uit Guinee vertrokken sinds 8 augustus 2012 maar u zou het huis van uw man reeds hebben verlaten sinds 16 augustus 2011. Het is zeer vreemd dat er, één jaar en acht maand na uw vertrek uit de woning van uw man een dergelijk opsporingsbevel wordt uitgeleverd terwijl het opsporingsbericht dat u voorlegt verwijst naar artikel 353 van het strafwetboek, dat reeds van toepassing is vanaf wanneer u meer dan twee maand het familiale huis zou hebben verlaten. (zie documentatie in administratief dossier) U kan echter geen aannemelijke uitleg geven waarom (K.M.) niet eerder een opsporingsbevel heeft laten uitschrijven. (zie gehoor CGVS, p 8)

Vervolgens legt u twee convocaties voor, in uw hoofde en drie convocaties in hoofde van uw oom, (M.T.D.). Van deze convocaties kan slechts gezegd worden dat ze u en uw oom oproepen. Enerzijds kan worden opgemerkt dat de door u voorgelegde stukken op zich geen uitsluitel of duidelijkheid bieden met betrekking tot de door u ingeroepen moeilijkheden aangezien de convocaties louter in algemene bewoordingen stellen dat u en uw oom opgeroepen worden. Ze geven geenszins een beschrijving over de motieven van de oproeping. Anderzijds kan worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen tijdens uw eerste asielaanvraag als niet aannemelijk werden beschouwd. Opmerkelijk is trouwens dat u deze convocaties wel voorlegt, en u er dus uw problemen mee wil aantonen, maar dat u er niet van op de hoogte bent of uw oom ook ingegaan is op deze convocaties (zie gehoor CGVS, p. 14). Het is niet aannemelijk en getuigt van weinig interesse voor uw beweerde situatie in Guinée, dat u uw oom hierover niks zou gevraagd hebben.

Vervolgens legt u een gelegaliseerde getuigenbrief voor van uw oom, (M.T.D.), opgemaakt door meester (A.C.) notaris te Conakry. De notaris heeft deze getuigenbrief opgesteld en gelegaliseerd op basis van de verklaringen van uw oom, (M.T.D.). Derhalve kan het bijbrengen van een gelegaliseerde getuigenbrief, zonder dat deze gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen betwijfeld worden. Bovendien vermeldt deze brief dat u het huwelijk met uw man tegen uw wil aanging. Tijdens uw eerste asielaanvraag maakte u echter geen gewag van enige vorm van dwang en ook tijdens uw tweede asielaanvraag bevestigde u dat u verliefd was op uw man (zie gehoor CGVS, p. 10), wat vragen doet rijzen bij de waarachtigheid van deze getuigenis.

Vervolgens legt u ook getuigenbrieven voor van uw oom (M.T.D.), een kennis (A.D.), uw vriendin en vroegere buurvrouw (C.N.) en uw buurvrouw (T.K.). Er dient te worden opgemerkt dat al deze personen een copie van hun identiteitskaart toevoegen. Gekopieerde documenten zijn echter gemakkelijk te vervalsen. Bovendien kunnen er van documenten die worden uitgegeven door de overheid – zoals een identiteitskaart - bepaalde modaliteiten worden verwacht. Zo is het niet aannemelijk dat de vingerafdruk ontbreekt op de identiteitskaart van uw oom, dat de geboortedatum op de identiteitskaart van (A.D.) onleesbaar werd gemaakt, dat de uitgifte datum alsook de geldigheidsdatum van de identiteitskaart van (C.N.) onleesbaar werden gemaakt en dat de identiteitskaart van (T.K.) vervallen is. Bovendien dient te worden opgemerkt dat dergelijke brieven niet als bewijs kunnen weerhouden worden. Immers, de waarachtigheid van de inhoud ervan kan niet worden nagegaan. Deze brieven zouden slechts als een begin van bewijs kunnen beschouwd worden als uw relaas over het geheel genomen geloofwaardig genoeg was, hetgeen in casu niet het geval is.

Vervolgens legt u ook een medisch attest voor wat moet verklaren dat u door het nemen van medicatie veel vergeet. In deze beslissing wordt dan ook niet ingegaan op uw gebrekkige kennis over bepaalde onderwerpen.

Verder legt uw advocaat ook nog artikels voor waaruit de spanningen tussen de Peul en Malinké ethnies moeten blijken. In navolging van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting wordt nogmaals beklemtoond dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u problemen kende wegens uw ethnies, daar u stelde dat u trouwde uit liefde met uw tweede man (zie gehoor CGVS, p 3) en dat de beweerde problemen voortvloeien uit de gewelddadigheden uitgaande van uw man in een dronken/alcohol-geïntoxiceerde toestand en niet omdat u van een andere etnische origine bent dan uw echtgenoot. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier is gevoegd, dat het land bestaat uit drie belangrijke etnieën: de Peul, de Malinké en de Soussous. Het etnische gemengde karakter is en blijft steeds een realiteit in Guinee. Tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 hebben de twee belangrijkste kandidaten, Cellou Dalein Diallo van de UFDG, een partij die hoofdzakelijk uit Peul bestaat en Alpha Condé van RPG, een partij die hoofdzakelijk uit Malinké bestaat, het etnische aspect echter als instrument gebruikt voor politieke doeleinden. Momenteel kunnen we niet meer spreken over een krachtsverhouding, enkel

tussen de Peul en de Malinké. De oppositie die eerder hoofdzakelijk werd vertegenwoordigd door de UFDG heeft zich immers verenigd in een alliantie en verzamelt alle etnieën. De gewelddadige betogingen die Guinee kent, hebben uitsluitend een politiek karakter en geenszins een etnisch karakter, aangezien zij plaatsvinden in het kader van de parlementsverkiezingen. Uit tal van geraadpleegde bronnen blijkt dat er geen vervolging is enkel en alleen op basis van het feit dat men in Guinee tot de etnie Peul behoort. Het feit dat men zich politiek verzet, dat men deelneemt aan een betoging, of men nu Peul is of niet, dat moet men eerst in aanmerking nemen bij de beoordeling van de aangehaalde vrees voor vervolging. Enkel het feit dat men behoort tot de etnie Peul zonder dat er een profiel is van politieke tegenstander dat als geloofwaardig wordt beschouwd volstaat niet om het bestaan vast te stellen van een gegronde vrees voor vervolging.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan er ook nu geen geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en u heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2, § 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3, 48/4, 57/7bis en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: KB van 11 juli 2003), van artikel 4.1 en 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft (hierna: richtlijn 2004/83/EG), van "het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing", van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) "zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13" en van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Verzoekster stelt dat de authenticiteit van het door haar op het CGVS neergelegde opsporingsbevel in haar hoofde door het CGVS in se niet wordt betwist. Het enige argument dat het CGVS aanhaalt is de vraag waarom de echtgenoot pas na zoveel tijd een opsporingsbevel zou hebben laten uitschrijven daar waar hij dit reeds kon doen twee maanden nadat verzoekster de echtelijke woning verlaten had. Verzoekster kan enkel hypothesen voorleggen aangezien noch haar oom, noch haar schoonbroer precieze informatie dienaangaande hebben kunnen bekomen of achterhalen. Verzoekster werpt op dat het aangehaalde artikel enkel een minimumtermijn voorziet. Verder haalt zij culturele motieven aan: de man is thuis eigen baas en moet zulke situaties zelf kunnen regelen, zo niet betekent dit oneer voor

hem. Onder verwijzing naar een internetartikel stelt verzoekster vast dat de Guineese bevolking slechts een heel beperkt vertrouwen heeft in de autoriteiten en het gerecht, zodat hierop weinig beroep wordt gedaan. Verzoekster merkt nog op dat in België de echtscheiding één jaar na de feitelijke scheiding kan worden aangevraagd, maar dat niettemin in de praktijk wordt vastgesteld dat de aanvraag vaak na meerdere jaren wordt aangevraagd.

Vervolgens stelt verzoekster dat de door haar op het CGVS neergelegde getuigenis van haar oom die door een notaris werd vastgesteld, niet formeel door het CGVS wordt betwist. Het CGVS maakt slechts een inhoudelijke opmerking over één punt. Verzoeksters oom stelt inderdaad ten onrechte dat verzoekster gedwongen gehuwd werd. Zij heeft op het CGVS echter uitgelegd dat zij akkoord ging met het huwelijk en zelfs verliefd was op haar echtgenoot. Met de jaren werd zij echter meer en meer het slachtoffer van huiselijk geweld en verhoogde ook het geweld. Verzoeksters oom heeft maar kennis gehad van de problemen toen deze zich voorgedaan hebben. Gelet op het algemeen karakter van het gedwongen huwelijk in Guinee kon verzoeksters oom de details moeilijk kennen. Formeel was het huwelijk ook op traditionele wijze georganiseerd. De getuigenissen van burens en kennissen zijn inhoudelijk te weerhouden en raken de kern van het relaas.

Verder stelt verzoekster dat de informatie in verband met “*Ethnies*” niet aan het administratief dossier gevoegd werd. Het CGVS heeft geen rekening gehouden met de component “alleenstaande vrouw van Peul-origine”, daar waar verzoeksters etnische origine in aanmerking dient te komen wanneer haar beschermingsmogelijkheden in geval van terugkeer naar Guinee worden ingeschat. Verzoekster bemerkt dat zij geen mogelijkheid had om een rechtszaak aan te spannen in de gegeven omstandigheden gelet op het gebrek aan vertrouwen in de autoriteiten, waaronder de politie en het gerecht die volledig afhankelijk zijn van de regering. Verzoekster verwijst naar een rapport van *Landinfo* van 20 juli 2011.

Verzoekster wijst er nog op dat er tussen de beslissing over de subsidiaire bescherming aangaande haar asielaanvraag van 2012 en de huidige asielaanvraag meer dan één jaar verlopen is zonder dat parlementsverkiezingen konden plaatsvinden. Integendeel, de situatie is op één jaar tijd verergerd en de politieke actoren zorgen ervoor dat het conflict op ernstige etnische spanningen uitloopt. Verzoekster verwijst dienaangaande naar een internetartikel. In de laatste dagen is de situatie nogmaals verergerd met als gevolg een nieuw uitstel van de verkiezingen gepland op 28 september 2013. Verzoekster verwijst opnieuw naar een aantal internetartikelen. De resultaten van de verkiezingen werden op 18 oktober 2013 uiteindelijk bekend gemaakt, maar worden door de oppositie betwist, met als gevolg dat de “*Cour suprême*” thans de opdracht heeft deze verkiezingen hetzij te annuleren, hetzij te bevestigen. Het staat niet vast dat deze bevestiging of annulatie niet op een bloedbad uitloopt, gelet op de respectieve posities die om de macht strijden. Verzoekster verwijst nogmaals naar een aantal internetartikelen. Verzoekster wijst er nog op dat het CGVS geen enkele reden aanhaalt waarom *in casu* de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet niet zou kunnen worden toegekend.

2.1.2. Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen volgend stuk: de COI Focus “GUINEE – La situation sécuritaire” van 31 oktober 2013.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet aan op welke wijze zij artikel 17 en 27 van het KB van 11 juli 2003 geschonden acht. De schending ervan wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG, dient opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de richtlijn 2004/83/EG verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het

onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De Raad merkt op dat artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet uit meerdere paragrafen bestaat.

2.2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, eens de Raad een arrest over een bepaalde asielaanvraag heeft gevelde, de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over de motieven ten grondslag van de eerdere asielaanvraag. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd.

De Raad stelt vast dat verzoekster volhardt in het asielrelaas dat zij ter ondersteuning van haar eerste asielrelaas aanvoerde. Bij haar tweede asielaanvraag brengt verzoekster een aantal documenten bij ter staving van het bij haar eerste asielaanvraag aangevoerde relaas: (i) een opsporingsbevel van het hof van beroep van Conakry, rechtbank van eerste aanleg van Kaloum, opgemaakt op 4 april 2013 te

Conakry, (ii) een oproeping van de gendarmerie Brigade in verzoeksters hoofde, opgemaakt op 5 maart 2013, (iii) een oproeping van de gendarmerie Brigade in verzoeksters hoofde, opgemaakt op 25 maart 2013, (iv) een oproeping van de gendarmerie Brigade in hoofde van verzoeksters oom (M.T.D.), opgemaakt op 8 april 2013, (v) een oproeping van de gendarmerie Brigade in hoofde van verzoeksters oom (M.T.D.), opgemaakt op 17 april 2013, (vi) oproeping van de gendarmerie Brigade in hoofde van verzoeksters oom (M.T.D.), opgemaakt op 23 april 2013, (vii) een brief van notaris (A.C.) met een getuigenis van verzoeksters oom (M.T.D.), opgemaakt te Conakry op 27 april 2013, (viii) een handgeschreven getuigenverklaring van verzoeksters oom (M.T.D.) en een kopie van zijn identiteitskaart, (ix) een handgeschreven getuigenverklaring van verzoeksters kennis (D.A.) en een kopie van zijn identiteitskaart, (x) een handgeschreven getuigenverklaring van verzoeksters kennis (C.N.) en een kopie van haar identiteitskaart, (xi) een handgeschreven getuigenverklaring van verzoeksters buurvrouw (T.K.) en een kopie van haar identiteitskaart, (xii) een artikel getiteld "*Guinée: l'ONU préoccupée par l'usage excessif de la force contre des manifestations*" en (xiii) een medisch attest waarin staat dat verzoekster in behandeling is voor epilepsie en waaruit blijkt dat zij door de medicatie meer en meer vergeet. Verzoeksters raadsman legt artikels neer waaruit moet blijken dat er spanningen zijn tussen mensen van de Peuletanie en de Malinke-etnie.

Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen. Uit de lezing van 's Raads arrest nummer 100 633 van 9 april 2013 blijkt dat de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag, waarin zij volhardt, reeds is komen vast te staan.

Bovendien, wat betreft het opsporingsbevel van het hof van beroep van Conakry, rechtbank van eerste aanleg van Kaloum, opgemaakt op 4 april 2013 te Conakry, dient opgemerkt dat verzoekster in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat het in dit document opgenomen artikel van het Guineese Strafwetboek slechts een minimumtermijn voorziet, dat culturele motieven haar echtgenoot ervan weerhielden om snel naar de autoriteiten te stappen en dat de Guineese bevolking in het algemeen niet veel vertrouwen heeft in de autoriteiten en het gerecht. Het is echter niet aannemelijk dat men een jaar en acht maanden zou wachten om de autoriteiten in te lichten wanneer de situatie dermate dringend en prangend is, zoals verzoekster het voorstelt. Een verwijzing naar algemene (culturele) informatie doet hieraan geen afbreuk. De Raad ziet niet in op welke wijze een verwijzing naar de praktijk van echtscheiding in België relevant is.

Wat betreft de brief van de notaris met de getuigenverklaring van haar oom en de opmerking in de bestreden beslissing dat verzoekster volgens dit document een gedwongen huwelijk onderging, terwijl zij zelf verklaarde dat zij uit liefde getrouwd is, voert verzoekster aan dat haar oom de gelukkige tijd van haar huwelijk niet heeft meegemaakt en gelet op het algemeen voorkomen van gedwongen huwelijken in Guinee, ervan uitgaat dat ook verzoekster een gedwongen huwelijk onderging. Verzoekster komt hiermee niet verder dan het postuleren van een loutere *post factum*-verklaring, die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande de overige door haar en door haar raadsman neergelegde documenten. De SRB over de Guineese etnieën bevindt zich overigens wel degelijk in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Het bepaalde in arrest 100 633 van de Raad alsook het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielaanvraag, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere

vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Uit de door verweerder aan zijn nota met opmerkingen toegevoegde COI Focus over de veiligheidssituatie in Guinee van 31 oktober 2013 (bijlage 1) blijkt bovendien dat de verkiezingen van 28 september 2013 in alle rust verliepen en dat de veiligheidssituatie ongewijzigd blijft. De artikelen waarnaar verzoekster verwijst, dateren van voor de datum van de door verweerder bijgebrachte informatie (31 oktober 2013) en zijn dus niet van aard verweerders informatie te weerleggen. Verzoekster brengt aldus geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS